Dosarul nr. 3a-1425/24 (2-24057319-02-3a-22112024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător Popescu Marcel)

D E C I Z I E

19 august 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Completul specializat
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Cașcaval Andrei și Bostan Angela
Grefier Papuc Daniela

Judecând în ședință închisă, apelul depus de avocatul Negru Cristina, în interesele apelantului Veryutin Sergey, asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024,

adoptată la acțiunea de contencios administrativ înaintată de Veryutin Sergey către Inspectoratul General pentru Migrație al MAI, privind:

- anularea Deciziei nr. ***** din 16.04.2024, *prin care a fost respinsă cererea de azil*;
- acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 28.05.2024, Veryutin Sergey, reprezentat de avocatul Cristina Negru, a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat:

- anularea Deciziei nr. ***** din 16.04.2024, prin care a fost respinsă cererea de azil
- acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a menționat că, la 08 mai 2024 prin decizia Direcției de azil a Inspectoratului General pentru Migrație a fost

respinsă cererea sa depusă ca fiind un cetățean al Federației Ruse privind acordarea azilului în Republica Moldova.

Notează că din circumstanțele care deja au fost expuse în cadrul interviului la Inspectoratul General pentru Migrație nu poate să revină în Federația Rusă, însă Direcția de azil și integrare a constatat că situația din țara de origine a reclamantului și anume Federația Rusă, nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara sa de origine.

Susține că, cu decizia luată de către Inspectoratul General pentru Migrație nu este de acord și în acest sens solicită să fie schimbată decizia cu posibilitatea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova.

Afirmă reclamantul, că nu poate să se întoarcă în Federația Rusă, deoarece are frică pentru viața sa și indică motivul fricii sale, și anume că nu se simte în siguranță.

Făcând referire la art. 16, 17 și 19 din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, a solicitat, reclamantul, anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității pârâte de a emite actul administrativ individual favorabil în privința sa.

Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024, acţiunea în contencios administrativ, înaintată de către Veryutin Sergey către Inspectoratul General pentru Migrație al MAI privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Verificarea admisibilității apelului.

Fiind în dezacord cu soluția hotărârii instanței de fond, la 30.10.2024, avocatul Cristina Negru în interesele lui Veryutin Sergey a depus apel nemotivat asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

La caz, din materialele cauzei rezultă că, hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 07.10.2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 30.10.2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate.*

Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.

În speță, hotărîrea integral a fost comunicată reprezentantului apelantului la 13.11.2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 26.11.2024, adică cu respectarea termenului stabilit de art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.

În susținerea apelului, avocatul Cristina Negru în interesele lui Veryutin Sergey, a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată. A solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile reclamantului să fie admise integral în modul în care au fost formulate.

Argumentele intimatului expuse în referință:

La data de 15.07.2025, Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Argumentele participanților invocate în cadrul judecării apelului:

Reprezentantul părții intimate Inspectoratului General pentru Migrație, Grossu Iulia în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de Veryutin Sergey, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Apelantul Veryutin Sergey și reprezentantul acestuia, avocatul Cristina Negru în şedinţa instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute, deşi a fost înştiinţaţi legal despre locul, data şi ora examinării cauzei, despre motivele neprezenței nu a informat instanța de apel, nu a înaintat cerere de amînare a ședinței sau de examinare în lipsa sa, motiv din care, pornind de la reglementările art.239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absenţa acestora.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, apelul declarat de Veryutin Sergey este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024, reieșind din următoarele considerente.

Aprecierea instanței de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor*

prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect

circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea stare de fapt:

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că, Veryutin Sergey s-a născut la data de 21.04.1972 în or. Moscova, Federaţia Rusă, este de naţionalitate rus şi este de religie creştin

La data de 24.01.2023, Veryutin Sergey s-a adresat Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație cu o cerere de azil în Republica Moldova (f.d.4, dosar administrativ).

Prin Decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. ***** din 16.04.2024, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d.14-19, dosar administrativ).

Prin comunicarea din 08.05.2024, reclamantului Veryutin Sergey i-a fost adusă la cunoștință decizia de respingere a cererii de azil nr. ***** din 16.04.2024.

Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil - Decizia nr. ***** din 16.04.2024, Veryutin Sergey a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune prin care a solicitat anularea deciziei Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. ***** din 16.04.2024 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

<u>Admisibilitatea acțiunii:</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1)O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare

La caz, identificând obiectul acțiunii – anularea deciziei Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. ***** din 16.04.2024 de respingere a cererii de azil și obligarea acordării protecției umanitare în

conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova - Completul judiciar menționează că la caz – conform reglementărilor art. 206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, obiectul examinării îl reprezintă o acțiune în obligare, limitele controlului judiciar fiind realizat în conformitate cu art. 225; 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel remarcă că, actul administrativ individual defavorabil emis de Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrațiune nr. ***** din 16.04.2024 - contestată de reclamant, prin prisma art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă act administrativ individual defavorabil acestuia.

Articolul 163. *Neefectuarea procedurii de examinare a cererii prealabile*

Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova*, deciziile Direcţiei azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.*

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, ***dacă legea nu prevede altfel****. Acest termen începe să curgă de la:*

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

La caz, decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrațiune nr. ***** din 16.04.2024, a fost comunicată reclamantului/apelant la data de 08.05.2024, iar acțiunea a fost depusă în instanță la 28.05.2024.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Veryutin Sergey a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acţiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile

de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024**,** acţiunea în contencios administrativ, înaintată de către Veryutin Sergey către Inspectoratul General pentru Migrație al MAI privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că soluția fondului este una întemeiată, urmând a fi menținută, din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data inițierii procedurii administrative):

Constituția RM:

Articolul 19 Statutul juridic al cetăţenilor străini şi al apatrizilor

(1) Cetăţenii străini şi apatrizii au aceleaşi drepturi şi îndatoriri ca şi cetăţenii Republicii Moldova, cu excepţiile stabilite de lege.

Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010:

Articolul 1. Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 6. Condiţiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008:

Articolul 1. Obiectul şi scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege stabileşte statutul juridic al solicitanţilor de azil, al beneficiarilor de protecţie internaţională, de protecţie temporară şi de azil politic, precum şi procedura de acordare, încetare şi anulare a protecţiei.

(2) Scopul legii este instituirea unui cadru juridic şi instituţional de funcţionare a sistemului de azil în Republica Moldova.

(3) Azilul se acordă în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi şi ale altor acte normative, cu principiile şi cu normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, respectîndu-se prevederile tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

solicitant sau *solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

Articolul 10. Nediscriminarea

Prevederile legislaţiei naţionale se aplică solicitanţilor de azil şi beneficiarilor unei forme de protecţie fără discriminare, indiferent de rasă, cetăţenie, etnie, limbă, religie, apartenenţă politică, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vîrstă.

Articolul 16. Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie:

a) statutul de refugiat;

b) protecţie umanitară;

c) protecţie temporară;

d) azil politic.

Articolul 17. Statutul de refugiat

(1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 19. Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 41. Accesul la procedură

Autorităţile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontiera de stat, din momentul manifestării de voinţă, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecţia statului Republica Moldova.

Articolul 42. Rolul activ

(1) la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

(2) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Articolul 43. Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

Articolul 44. Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45. Persecuţia şi vătămările grave

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Articolul 46. Motive de persecuţie

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) conceptul de rasă, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) conceptul de religie, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) conceptul de naţionalitate nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa

culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) conceptul de grup social, în cazul în care:

- membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) conceptul de opinie politică, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe o legătură între motivele menţionate în prezentul articol şi actele de persecuţie stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

Articolul 48. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Articolul 51. Cererea de azil

(1) Cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce:

a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat;

b) se află pe teritoriul Republicii Moldova;

c) în ţara de origine a străinului cu drept de şedere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecţie.

Articolul 60. Decizia privind cererea de azil

(1) După intervievarea solicitantului de azil, în baza informaţiei pregătite de Direcţia azil şi integrare, şeful acestei direcţii emite una din următoarele decizii:

a) recunoaşterea statutului de refugiat;

b) acordarea protecţiei umanitare;

c) respingerea cererii de azil.

Completul judiciar menționează că, Constituția RM, la art. 19 alin. (3) prevede că, dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Instituţia azilului este, în general, abordată din două puncte de vedere distincte: al statului care acordă acest statut și al persoanelor care îl solicită.

Din punctul de vedere al statului, acordarea sau refuzul de a acorda azil reprezintă un drept suveran. Statul poate să permită intrarea şi şederea pe teritoriul său a unor străini supuşi persecuţiilor politice în statul a căror cetăţeni sunt. În acelaşi timp, statul solicitat nu are o obligaţie de a răspunde favorabil la o cerere de azil, care poate fi refuzată.

Astfel, dreptul de a aprecia în fiecare caz în parte, temeinicia cazurilor care motivează o cerere de azil aparţine exclusiv statului solicitat.

Astfel, pentru admiterea cererii de azil, este necesar ca solicitantul să demonstreze că, există justificarea temerilor sale de persecuție, precum și trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară.

Cu referire la cazul dedus judecății, Completul judiciar reține că, Veryutin Sergey cetățean al Federației Ruse.

În susţinerea identităţii sale, solicitantul de azil a prezentat la Direcţia azil şi şi apatridie (în continuare Direcţie) paşaportul naţional nr. 71 8254308, eliberat la data de 21.02.2012 şi valabil până la data de 21.02.2022 (f.d.5, dosar administrativ).

La 24.01.2023, Veryutin Sergey s-a adresat Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație cu cerere de azil, invocând că, motivul plecării din ţara de origine, este faptul că soţia este cetăţean al Republicii Moldova.

Reieșind din nota de interviu, Veryutin Sergey a invocat că, în anul 2016 a venit în Republica Moldova, legal. Din relatările solicitantului, a comunicat că în Federaţia Rusă nu s-a confruntat cu careva probleme cu autorităţile de stat. Din spusele solicitantului, ultimul pe teritoriul Republicii Moldova a locuit legal în

baza permisului de şedere în scop de reîntregire a familiei, care a fost valabil pînă la data de 21.02.2022, dar a expirat paşaportul şi nu şi-a mai prelungit permisul de şedere. Totodată, solicitantul a menţionat, că a încercat să se programeze la Ambasada Federaţiei Ruse pentru prelungirea valabilităţii paşaportului, dar nu a avut posibilitate.

Referitor la motivul solicitării azilului, acesta a declarat, că soţia este cetăţean al Republicii Moldova şi familia locuieşte în ţara respectivă.

Completul judiciar remarcă că, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul, statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul, prevede că, (1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Potrivit pct. 51 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că nu există o definiție universală acceptată a „persecuţiei", iar diferitele tentative de a formula o astfel de definiție au avut un succes limitat. Din Articolul 33 al Convenţiei din 1951, se poate deduce că o ameninţare a vieţii sau a libertăţii pe motiv de rasă, religie, naţionalitate, opinie politică sau apartenenţă la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuţie. Alte violări grave ale drepturile omului din aceleaşi motive – vor constitui, de asemenea, persecuţie.

La examinarea acestui element, de către autoritatea publică pîrîtă au fost luate în considerare aserţiunile solicitantului de azil, precum că nu doreşte să revină în ţara de origine din considerent că soţia este cetăţeana Republicii Moldova şi doreşte să locuiască în această ţară.

Totodată, a fost luat în considerare faptul că, solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în ţara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiţia refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleaşi motive dacă s-ar întoarce acolo apreciind, că nu rezultă existenţa unei temeri bine-întemeiate.

De asemenea, dânsul nu a identificat nici un motiv imperios de temere. Totodată, analizând motivele invocate de către solicitantul de azil ceea ce ţine de motivul părăsii ţării de origine şi solicitării azilului, unde s-a conchis că acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de ne impunerea examinării a elementului dat.

Completul judiciar subliniază că este necesar să se evalueze declarațiile făcute de solicitant, însă, declarațiile acestuia nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă.

Mai mult de atât, solicitantul a plecat din ţara de origine benevol neflind supus unor acte de persecuţie dar din motivul că soţia este cetăţeana Republicii Moldova şi au decis să locuiască pe teritoriul Republicii Moldova, totodată acesta a stipulat că nu a avut careva probleme cu autorităţile din ţara de origine. Astfel nu rezultă existenţa unei temeri sau a unei probabilităţi de persecuţie în ţara de origine

În acest sens de către autoritatea publică pîrîtă a fost consultată informația din țara de origine:

NEWS.ro (Vladimir Puţin ordonă creşterea cu 15% a numărului de 01.12.2023) https://www.news.ro/externe/vladimir-putin-ordona-cresterea-cu-15-a-numarului-desoldati-din-armata_rusal922404201212023122121406295 Liderul rus Vladimir Puţin a semnat vineri un decret prin care a ordonat o creştere cu 15% a numărului de soldaţi din armata rusă, Moscova invocând drept motiv al acestei creşteri "ameninţări sporite" din cauza conflictului din Ucraina, relatează Le Monde. "O consolidare a forţelor armate combinate ale Alianţei în apropierea frontierelor Rusiei şi desfăşurarea de mijloace suplimentare de apărare aeriană şi de arme de atac sunt în curs de desfăşurare", a arătat Ministerul Apărării.

Cu toate acestea, ministerul a dat asigurări că această creştere a efectivelor se va realiza "în etape", pe baza unor angajamente voluntare, şi că nu este prevăzută "nici-o mobilizare (militară)"

RADIO EUROPA LIBERĂ (Vladimir Puţin spune că războiul din Ucraina va 600.000 de soldaţi ruşi https://romania.europalibera.Org/a/putin-discurs-anual-2023/32730627.html Președintele Rusiei, Vladimir Puţin, a declarat la conferinţa de presă de sfârşit de an că nu va exista pace în Ucraina până când obiectivele sale nu vor fi atinse. Peste 600.000 de soldaţi ruşi sunt în Ucraina. Din acest motiv, Puţin a exclus un nou val de mobilizare.

Vladimir Puţin a respins necesitatea unui al doilea val de mobilizare a rezerviştilor pentru a lupta în Ucraina, o măsură care s-a dovedit profund nepopulară în trecut [...].

„Nu este nevoie" de mobilizare acum, a spus Puţin, deoarece 1.500 de bărbaţi sunt recrutaţi în armata rusă în fiecare zi în întreaga ţară. El a mai susţinut că, începând de miercuri seara, un total de 486.000 de soldaţi au semnat un contract cu armata rusă [...]..

În urma cercetării pe internet în sursele publice de specialitate accesibile publicului și cu ajutorul motoarelor de căutare pe internet în cercetare liberă, autoritatea publică pîrîtă/intimat a stabilit că Curtea Supremă a Rusiei a emis o hotărâre care confirmă dreptul unui rus mobilizat de a efectua serviciul civil alternativ.

Astfel, s-a conchis că reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale de stat și acesta nici o dată nu au întreprins careva măsuri împotriva reclamantului ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

Totodată, autoritatea publică pârâtă a stabilit că, în urma notei de interviu, solicitantul nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine, nu a fost reținut, judecat.

Astfel, s-a constatat că, reclamantul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art.47 din Legea nr.270/2008.

Totodată, instanța de apel reține că, reclamantul/apelant nu a probat nici faptul că, în privința sa ar fi fost aplicate în țara de origine careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați; acuzări sau pedepsiri ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

Drept urmare, autoritatea publică pîrîtă/intimat i-a respins reclamantului/apelant cererea de azil pentru motivul că nu fusese supus persecuției în țara a cărui este cetățean, ceea ce l-ar fi determinat să își părăsească țara de origine. În cazul său nu exista nici-o legătură de cauzalitate între actul de persecuție și un motiv de persecuție.

Generalizând cele expuse supra, Completul judiciar conchide că, reclamantul/apelant nu a prezenta nici în cadrul procedurii administrative, nici în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și nici în instanța de apel careva probe că acesta este persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, conform art. 17 a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

În acest sens, la cererea de chemare în judecată/cererea de apel nu au fost anexate careva probe care să dovedească careva acțiuni de persecuție ale

autorităților în adresa reclamantului/apelant în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Totodată, autoritatea publică pîrîtă/intimat întemeiat a reținut că, potrivit art. 19 din Legea nr.270/2008, „Protecția umanitară se acordă străinului care nu întrunește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) ”, astfel încât se atestă faptul că reclamantul era obligat să demonstreze prin probe pertinente și convingătoare că viața dumnealui în caz de reîntoarcere în țara de origine, se află in pericol.

Tot aici, este de menționat că, solicitantul de azil nu a invocat careva argumente palpabile sau probe veridice care să demonstreze că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

În această ordine de idei, autoritatea publică pîrîtă/intimat a apreciat faptul că situația din țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Prin urmare, Completul judiciar concluzionează că, instanța de fond întemeiat a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ (în obligare) înaintată de către Veryutin Sergey.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către Veryutin Sergey poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Colegiul notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de

Veryutin Sergey şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Apelul declarat de avocatul Negru Cristina, în interesele apelantului Veryutin Sergey, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 octombrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele ședinței, judecător Mîra Ghenadie

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bostan Angela